

عنوان مقاله:

بام سبز، راهکاری به سوی معماری پایدار

محل انتشار:

دومین همایش معماری پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

علویه السادات علوی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری- معماری، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

با توجه به پیشرفت روزافزون شهرنشینی و افزایش بیرویه جمعیت و به تبعیت از آن تعدد وسایل نقلیه و کاربرد بیش از حد انرژی‌های فسیلی و آلودگی ناشی از آنها، روز به روز شاهد ناپایداری و معضلات زیست محیطی در جوامع شهری امروز هستیم. به گونه‌ای که در سالهای اخیر در پی ساخت و سازهای بیرویه، بدون رعایت استانداردهای لازم، محیط شهری به تدریج از شرایط طبیعی خارج شده و اثرات جبران ناپذیری بر طبیعت محدوده شهری وارد آمده است. در این میان بیتوجهی در طراحی ساختمان و اجزای آن، علاوه بر اثرات نامطلوب اقلیمی و زیست محیطی بر مشخصات بصری و منظر شهری نیز تاثیرگذار بوده است. بام سبز به عنوان یکی از فناوریهای جدید در معماری و ساخت و ساز میتواند به بهبود شرایط کمک شایانی نماید. بام سبز با فوایدی چون بهبود کیفیت هوا از طریق تصفیه ذرات گرد و غبار، کاهش درجه حرارت و افزایش رطوبت از طریق تبخیر طبیعی، جمع‌آوری بخشی از بارش سالانه از طریق زهکشی، فراهم آوردن منظرهای باصفا و زیبا، کاهش نیاز به شیوه‌های مدیریتی فاضلاب، صرفه‌جویی در مصرف انرژی، گام برداشتن در جهت استفاده از انرژیهای نو و کاهش هزینه‌های گرمایشی و سرمایشی، افزایش کارایی ساختمان و طول عمر بام و به طور کلی همسو شدن با طبیعت، میتواند به صورت یک راهکار اجرایی در ساختمانسازی لحاظ شود و در جهت استفاده از انرژیهای پاک و توجه به محیط زیست و ساکنان آن در گستره زمانی نامحدود به پایداری هر چه بیشتر معماری و شهرسازی بینجامد. از این رو این پژوهش به بررسی تاثیر بام سبز به عنوان یکی از اجزای ساختمان در بهبود شرایط زیست محیطی و کیفیت زندگی انسان و حرکت به سوی یک طراحی پایدار میپردازد.

کلمات کلیدی:

بام سبز، پایداری، معماری پایدار، محیط زیست، محیط شهری، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/144262>

